

Forholdene maa forme sig saaledes, at denne Periodes Mænd vil faa et godt og et smukt Eftermæle af en noget anden Karakter, end den højtærede Minister synes at ville give dem.

J. Chr. Møller: Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup) og det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) ønskede Beviser af mig, naar jeg havde udtalt, at Hjælpekasserne i enkelte Tilfælde misbruges. Jeg maa forudsætte, at ingen af de ærede Medlemmer har siddet i Bestyrelser for Hjælpekasser; ellers vilde de ikke være kommet med en saadan Anmodning, for de vilde da vide, at hvis der er noget Sted, der sker Misbrug, er det i Hjælpekasserne. Det kan simpelt hen ikke undgaas. Jeg forudsætter, at de ærede Medlemmer ikke just vil have mig til at nævne en hel Række Navne paa Folk, som har begaaet Misbrug, men de vil dog vide, at det flere Steder er blevet opdaget, og at vedkommende endog saa er blevet straffet. Jeg tror derfor, det er ganske unødvendigt at sige mere herom.

Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) fremsatte nogle supplerende Bemærkninger til nogle af mine Udtalelser. Det er rigtigt, at jeg sagde, at man hidtil har givet Tilskud til eller suppleret Arbejdslønnen, og jeg mente, at dette ikke faldt ind under Hjælpekassernes Formaal. Det er stadig min Mening, at Hjælpekasserne ikke bør blive ved med det. Det ærede Medlem tilføjede imidlertid: selv hvor Arbejderne havde en ringe Betaling, men det sagde jeg nu ingenting om. Jeg sagde blot, at man ønskede fra de mange Arbejders Side at faa Arbejdslønningerne suppleret, men jeg talte ikke om dem, der havde en meget ringe Betaling. — Endvidere sagde det ærede Medlem, at jeg vilde ikke gaa med til det ringeste. Det har jeg slet ikke sagt, at jeg ikke vilde, tværtimod. Til at begynde med udtalte jeg, at Hjælpekassernes Formaal var at støtte i de uforudsete Tilfælde, hvor Folk kom i øjeblikkelig Nød, og jeg mener vedblivende, at det er Hjælpekassernes Formaal. Hvis man derimod vil have, at Hjælpekasserne skal virke paa den Maade, at de skal supplere Arbejdslønnen op, saa er det en meget stor Opgave, og saa erkender jeg, at der maa mange flere Penge til, end der her er Tale om. — Endelig nævnte det ærede Medlem, at 1 Mill. Kr. nu ikke en Gang var saa meget

som 250 000 Kr. i 1913. Det mener jeg dog, det er; selv om man lægger Pristallet til Grund, maa man dog vistnok indrømme, at 1 Mill. Kr. nu i hvert Tilfælde svarer til 250 000 Kr. i 1913. Jeg tror snarere, man maa sige, at man lidt efter lidt er kommet til at regne med større Beløb til saadan Hjælp, end man tidligere har regnet med, og det er da efterhaanden blevet vanskeligt at komme ned paa det Niveau, som vi var paa i 1913.

Det ærede Medlem mente, at jeg havde sagt, at der ikke var nogen usædvanlig stor Arbejdsløshed. Jeg tilføjede imidlertid „i mange Fag“, og det er vedblivende min Mening, at der er mange Fag, hvor der ikke er nogen Arbejdsløshed, i alt Fald ikke nogen stor Arbejdsløshed. Naturligvis er der enkelte Fag, hvor der hersker stor Arbejdsløshed, men det vil der sikkert vedblive at være i de første Aar, og jeg tror ikke, vi kommer bort derfra.

Hvad angaar Sparsommeligheden, da mener jeg, at vi bør alle komme ind paa Sparsommelighedens Vej; selv om vi ikke har rigtig Lyst dertil, bliver det sikkert nødvendigt at gøre det. Jeg tror ogsaa, at for det ærede Medlem og hans Parti vil den Tid komme, da de vil komme til at tale om Sparsommelighed og blive nødt til at gennemføre den.

Veistrup: Naar man ikke søger Diskussion for selve Diskussionens Skyld, vil der ikke være ret megen Anledning til at fortsætte denne Debat længe som Følge af, at der ikke er megen Udsigt til, at den højtærede Minister vil være i Stand til at forandre vort Syn, lige saa lidt som jeg antager, at vi vil være i Stand til at forandre den højtærede Ministers. Men den højtærede Minister har fremført adskillige Betragtninger, som jeg gerne vil knytte nogle Bemærkninger til.

Den højtærede Minister begyndte med at lade opmarchere, om jeg saa maa sige, tidligere Aars Tal baade overfor det ærede Medlem, som talte paa Socialdemokratiets Vegne, og overfor mig. Det forekommer mig imidlertid, at disse Tal ikke beviser noget som helst, thi den højtærede Minister har ogsaa givet en anden Oplysning, nemlig den, at der sidste Aar er anvendt ca. 10 Mill. Kr. af Hjælpekassernes Bestyrelser, og jeg tør dog vistnok forudsætte, at Hjælpekassernes Bestyrelsesmedlemmer er forstandige Mennesker, som ogsaa er besjælet af Tanken